

SLOVO ÚVODEM

Vážení tená i,

v posledních letech nijak zvlášť nesledují výsledky nejznámějších reprezentativních průzkumů. Snadno se z nich bohužel dovím, že na žebříčku popularity mezi politiky mám být dlouhodobě velmi vysoko, lovka, který nkolik let bezostyšně lze a ještě se tváří ukávkou, když je pítomný.

V poslední době ani nijak zvlášť nesledují výsledky hitparád a sledovanosti televizních pořadů. Snadno se z nich bohužel dovím, že bezduchou televizní show sleduje každý čtvrtý občan této republiky a nebo, že zpravodajka, která nám kazí vkus už téměř 40 let, je stále schopna prodat ukrutné množství hudebních nosičů.

Smutné bývají i ankety o události uplynulého roku. Snadno se z nich lovka doví, že událostí, která nás v posledních 365 dnech nejvíce ovlivnila, má být skutečnost, že tamta se rozestřela s oním a nebo ten se naopak pítomoval k téhle a že se mají spolu úžasně.

Velkou radost mi naopak před nedávnem udělaly noviny i jednoho českého časopisu (bohužel časopisu, který moc lidí nečte), když za jednu z hlavních událostí roku 2006 označily skutečnost, že česká republika a Rakousko se v uplynulém roce dohodly a otevřely pro veřejnost 20 pěších turistických stezek. Taková bezvýznamná záležitost! A navíc v době, kdy se můžeme kdykoliv podívat téměř kamkoliv po celé zemi kouli!

Ale já z tohoto nicotného úředního kroku přesto mám radost. A doufám, že nejsem sám, že těch lidí, kteří se v Jaroslavicích, Šafově nebo někde v jižních částech jdou podívat k sousedům je víc.

Já sám osobně občas chodím přes hranici k sousedům do Hardeggu. Loni touto dobou zde byla ještě spuštěná závora a zavazovací brána na lávku přes Dyji, nyní lovka v pohodě jede a pozdraví souseda na sobotní odpolední procházce. Koneckonců tento způsob zimy je poněkud nevhodný a i v Rakousku je to letos s tím lyžováním slabší. Tak co o víkendech dlat? Projít se podle Dyje a ve vhodném místě zasednout k další bezduché televizní show...

- Jan Kos -

redakce Podýjského listí

Kyrill v Podýjí

Převodně jsem měl v úmyslu napsat článek na téma „Rok po sněhové katastrofě“. Chystal jsem se ještě nafotit některé z ploch, na nichž byly stejnověkové borové monokultury v lednu 2006 rozlámané sněhem, a které jsou nyní již zalesněny dřevinami odpovídajícími danému stanovišti. Bylo teplé a slunečné po asi – jen vzít fotoaparát a vyrazit do lesa.

Bohužel právě toto teplé poasi, resp. výrazný kontrast mezi neobvykle teplým „atlantickým“ vzduchem nad střední Evropou a chladným vzduchem z arktické oblasti byl příčinou silného větru, který zasáhl území ČR v noci z 18. na 19. ledna tohoto roku. Vítr dokonce i zde na Znojemsku dosahoval síly orkánu, tj. 12. stupně Beaufortovy stupnice síly větru, kdy rychlost větru je vyšší než 114 km/h. Nejbližší meteorologická stanice v Kuchařovicích naměřila rychlost až 124 km/h.

Nechci polemizovat zda se jedná o jev nebo o projevy globálního oteplování nebo o tom do jaké míry je stále nastávající výskyt těchto klimatických extrémů spojen nebo v nejmenším ovlivněn lovkem a jeho činností. Faktem však je, že v rozmezí několika posledních let došlo (samozřejmě nejen v Podýjí) k více takovýmto jevům: rok 2002 – povodeň, rok 2006 – sněhová katastrofa a dvě povodně, rok 2007 – vlna sucha. A to záměrně opomím jiný klimatický extrém – sucho.

Pokračování na str. 2

Mlýnský systém smrku je příčinou větších vývrátů.

Obsah:

Slovo úvodem	1	Co nového pro návštěvníky?	8–9
Kyrill v Podýjí	1–2	Konference 15 let NP Podýjí	10
Mapový server Správy NP	3–5	CHKO Šumava	11–12
Ze života obojživelníků	6–7	Připravili jsme pro vás	12

Pokrování ze str. 1

Lednovým větrem – orkánek, který dostal jméno Kyrill, byla téměř již tradičně postižena hlavně západní část NP Podyjí. Je to dáno vyšším zastoupením jehličnatých dřevin, které byly ponejvíce větrem poškozeny (smrk a borovice), přičemž se jednalo hlavně o vývraty a zlomy. Speciálně u smrkových zlomů je velmi dobře patrné, že dřevem tohoto typu poškození je špatný zdravotní stav – především hniloby ve spodní části kmene. Tento špatný zdravotní stav je způsoben zejména skutečností, že smrk byl vysazován na nevhodných stanovištích, kam patří jiné, zejména listnaté dřeviny. Smrk jakožto horská dřevina potěbuje odpovídající (nižší) teploty a rovněž i odpovídající (vyšší) množství srážek. V podmínkách Podyjí (vyšší průměrné roční teploty a nízký podíl srážek) mu tyto existující dřevní faktory pochopitelně schází. Jelikož smrk není schopen svým množstvím kořenovým systémem srážky získat z hlubších vrstev půdy – trpí nadměrným stresem, je oslaben, snadno podléhá škodlivým intenzitám. Množství kořenového systému ve spojení s velkou plochou koruny je pak i příčinou horší stability stromů i silnějším větrem.

Obas byly postiženy i listnaté dřeviny. Ty, které mají křehké dřevotěleso – například vrba nebo bříza a dále ty, které jsou v dřevěném sledku nějakého dřívějšího poškození napadeny n kterým druhem hniloby nebo dřevokaznými houbami. Výhodou listnatých dřevin v zimním období je samozřejmě menší plocha koruny bez listů a tedy vyšší stabilita proti bouřlivým větřům.

Celkově se jedná o stovky stromů – cca o 1 000 m³ dřeva. Poškozené stromy jsou jednotlivě rozmístěny po většině ploše a jejich zpracování bude organizace náročnější. Z dřevu poškození této dřevní hmoty bude samozřejmě nižší její zpeněžení. V konečném dřevěném sledku lze však říci, že příroda opty selektovala to co je špatné, nemocné a nežádoucí.

Škody vznikly rovněž i v oblasti ochrany mladých porostů, kdy došlo k poškození velkého množství dřevných oplocení, které chrání výsadby a zmlazení lesních dřevin proti zvířatům. Oplocenky byly poškozeny na celém území národního parku bu vyvrácením v dřevěném sledku síly větřů nebo rozbitím spadenými stromy. Protože oplocením jsou především chráněny zejména vzácné, málo se vyskytující a pro zvířata atraktivní dřeviny, bude potřeba opravit poškozené díly, popř. ty, které opravit nepůjdou nahradit novými, v nejbližší možné době, aby nedošlo k poškození těchto mladých stromků okusem.

K letošnímu lednovému větřům lze říci, že v NP Podyjí zásadní škody nepůsobily. Došlo sice k vyvrácení nebo zlomení n kolika stovkách stromů, ale v porovnání se škodami, které vznikly v jiných oblastech ČR se jedná o škody nepodstatné. Do určité míry je to jistě dáno tím, že jinde byla rychlost větřů ještě vyšší

Smíšený porost buku a habru má mnohem v dřevě stabilitu.

– na většině území ČR více než 140 km/h a například na Sněžce to bylo více než 200 km/h (na polské straně Sněžky dokonce 216 km/h).

Svoji roli však jistě sehrál i současný stav lesů v Podyjí. Dřevinná skladba porostů se na stále většině ploše národního parku blíží přírodě blízkému stavu. Ubývá stejnověkých monokultur nepůvodních dřevin a porostů s dřevinami, které bez ohledu na jejich životní nároky byly vysazeny na pro ně zcela nevhodných lokalitách – takovéto porosty často degradují lesní půdy, jsou nestabilní, jsou náchylnější k onemocněním, napadení škůdci a samozřejmě i výkyvům počasí. V rámci lesnických managementových opatření jsou tyto dřeviny

rovněž v ková a prostorová skladba porostů se stále více podobá přírodnému stavu. Právě maloplošné prvky různých druhů dřevin vkládané do jinak stejnověkých porostů vytvářejí porostní strukturu a texturu. V lese jsou zastoupena všechna vývojová stadia stromu od semenná k, přes mladé a dospělé jedince, až po stromy přestárlé i mrtvé, které v okamžiku svého zániku vytvářejí prostor pro další generaci lesa a současně jsou místem pro vývoj a život jiných organismů – ptáků, různých druhů bezobratlých živočichů, mechu, lišejníků a hub.

Podle odborníků lze předpokládat, že příroda během dalších let bude probíhat podle podobné scénáře – střídání suchých období s povodněmi

Příčinou zlomu smrku je evidentně špatný zdravotní stav – hniloba spodní části kmene.

postupně odstraňovány. Na menších plochách situovaných zejména do I. zóny jsou odtěženy jednorázově a tam kde se jedná o plošně rozsáhlejší prvky (II. a III. zóna) jsou porosty s nevhodnou dřevinnou skladbou postupně rozpracovávány n kolika třezebními zásahy. Vzniklé plochy jsou pak zalesňovány dřevinami, které na dané lokality patří.

mi v dřevě nastává větší výskyt větřů síly vichřice i orkánu. Proto je dřevěné, aby člověk nepřestal krajinu kolem sebe vnímat jen jako kus hmoty, který bez problémů přetvoří k obrazu svému. Je potřeba, aby už konečně začal vnímat signály a rady, které mu příroda dává a aby se tímto radami řídil.

- Petr Vanura -

Mapový server Správy NP Podyjí v kontextu p eshrani ní spolupráce

Úvodní stránka Mapového serveru (<http://mapy.nppodyji.cz>) umož ňuje ve t ech jazycích výb r ze ty tématických celk .

Podyjí – zem nepopsaná

Krajina mezi Znojmem a Vranovem odedávna p itahovala pozornost. Romanticky po átku 19. století po ínaje, p es po etné lenstvo turistických spolk posledních let habsburské íše až po prvorepublikové trampy a skauty p edznamávající moderní pojetí turistiky. Tehdy bylo st ední Podyjí vnímáno p edevším esteticky a pocitov a teprve jakoby z pozadí zaznívaly ojedin lé hlasy p írodov dc . upozor ující na mimo ádný význam této oblasti v evropském kontextu.

Uzav ení v tšiny tohoto území do nep ístupného hrani ního pásma v 50. letech minulého století znamenalo nejen podstatné omezení vliv ůlov ka na p írodní procesy, ale vedlo rovn ž k p erušení kontinuity poznávání tohoto území odbornou i laickou ve ejnosti. Pádem železného opony v listopadu 1989 se nejen v Podyjí otev ely vpravd nové obzory, a každý si mohl na vlastní o i zažít ten kolumbovský pocit objevení nové zem . Nepo etné v decké práce z období p ed rokem 1950, poukazující na mimo ádnou biodiverzitu v Podyjí, dávaly tušit enormní zájem ve ejnosti i v deckých a vzd - lávacích institucí o tuto oblast. Kompaktnost území kolem ka onu Dyje a p im ená rozloha byly p edpokladem pro uchopení Podyjí jako ideálního modelu pro výzkumné úkoly ze všech oblastí p írodních v d. Bylo nesporné, že v krátké dob dojde k toku velkého množství dat ven - k ůlov ku, a posléze i dovnit - k p írod .

Jak na data

P i vyhlášení Národního parku Podyjí v r. 1991 a ustavení Správy NP Podyjí, coby instituce pe ující o toto území, byla zohledn - na budoucí pot eba pohybu velkého množství dat a již v za átcích se p istoupilo k budování pracovišt geografického informa ního systému (GIS). Je na míst p ipomenout, že se tak událo na samém po átku masivního využití výpo etní techniky, kdy pojmy z oblasti IT teprve hledaly sv j konkrétní význam. Pro mnohé pojem informa ní systém p edstavoval po íta s n jakým programem a to podstatné – tedy problematika dat, jejich zdroj , struktury, principy aktualizace a publikace – z stávalo asto v pozadí.

Z dnešního pohledu je podstatné, že v ele tehdejšího Ministerstva životního prost edí (MŽP), coby z izovatele správ národních park , stanuli osvícení lidé, kte í správn pochopili význam dat. V d li, že se bude z valné ásti jednat o data geograficky orientovaná a jelikož jim pojem GIS nebyl neznámý, prozírav se zasadili o vybavení všech pracovišt spadajících pod díkci MŽP jednotným softwarovým vybavením – produktem ArcInfo firmy ESRI. Tento krok, jak se pozd ji ukázalo, byl impulsem, ze kterého dodnes žije komunita uživatel GIS v R, bez ohledu na to, jaký software používá. Lze konstatovat, že mezinárodním kontextu je dnes eská republika na špici mezi evrop-

skými zem mi nejen v používání vysp lých technologií GIS ale i ve správném chápání tohoto pojmu.

Pracovišt Informatiky a GIS Správy NP Podyjí za alo prakticky fungovat po átkem r. 1992 a personál bylo (a do dnešních dn je) obsazeno 1 pracovníkem. Na svou dobu bylo vybaveno špi kov – PC 486, 8 MB RAM 340 MB HD, tabletem A2 a barevnou tiskárnou A3.

V prvních dvou letech probíhalo strategické plánování výstavby GIS a byla po ízena n která zkušební digitální data GIS. Hledaly se vhodné postupy po izování dat, datové formáty, a m ítka zpracovávaných map.

Již v pr b hu r. 1993 vzniklo n kolik projekt , jejichž výsledky se používají dodnes. Je to p edevším digitální mapa hospodá ského rozdl ení lesa (pilotní projekt pro R), a sí ové botanické mapování. K rozvoji GIS organizace p isp l i p vodní eský software Topol, jehož snadné ovládání vedlo k rozhodnutí po izovat data p edevším vlastními silami a dodnes se používá v aplikacích lesního hospodá ství.

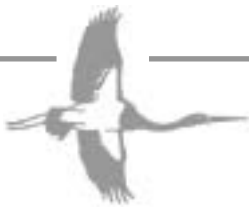
Nakukování k soused m

Geografická poloha NP Podyjí na hranici s Rakouskem vedla brzy k silné pot eb vid t na druhou stranu údolí – tedy k pot eb mít k dispozici data i z rakouské strany. Situace byla komplikovaná tím, že na rakouské stran v té dob neexistoval partner, se kterým by bylo možno navázat spolupráci. Základní mapa R 1:10 000, která se obecn používá jako referen ní podklad pro podrobné mapování témat z oblasti životního prost edí, je v tomto p ípad slepá, a pro tehdejší neaktuálnost se ukázala jako nevhodná i pro mapování jev na eské stran . Vznikla proto svépomocí vlastní sada bezešvých topografických vrstev vycházejících z kombinací tématických map r zných m ítek po ínaje katastrální mapou a kon e vojenskými mapami 1:25 000, které jako jedině vhodné zachycují území Rakouska.

Do tohoto období pat í i první ortofotomapa z r. 1999 po ízena Správou NP Podyjí, která zahrnovala i území p ípravovaného NP Thayatal na rakouské stran Podyjí a byla zamýšlena jako první vklad do spole ného bilaterálního GIS.

Kone n spolupráce

Vyhlášení NP Thayatal na rakouské stran Podyjí v r. 2000 bylo z eské strany dlouho o ekávaným átkem. První konkrétní smlouvou, navazující na obecnou proklama-

Pokra ování ze str. 3

ci o spolupráci obou Správ národních park , byla Smlouva o vzájemném sdílení a poskytování dat, podepsaná po átkem r. 2001. Byl tak vytvo en právní rámec pro budování bilaterálního GIS Podyjí-Thayatal. Nastala doba diskuzí p edevším technického charakteru, ešící rozdílnosti datových formát a vzájemnou transformaci národních sou adnicových systém .

Již v t chto fázích se ukázalo, že je t eba v novat zna né úsilí ke sjednocení pohled nejen v oblasti ochrany p írody, ale i v oblasti sdílení dat. Rozdílné pohledy p ítom nebyly zp sobeny neochotou se dohodnout, ale p edevším odlišným formálním postavením obou Správ NP v rámci právního prostředí jednotlivých zemí. Zatímco Správa NP Podyjí je v mnohem klasický ú ad vykonávající zároveň management (p ímé hospoda ení) v lesích NP Podyjí a vybraných nelesních plochách i koordinující výzkum celé oblasti, Správa NP Thayatal je zam ena více na služby v oblasti turistiky a enviromentálního vzd lávání. Z t chto pozic plyne mimo jiné i odlišná pot eba dat. Zatímco eská strana si již patnáctým rokem buduje sv j GIS na vlastním pracovišti, Rakušané používají služby a zdroj dolnorakouské vlády – pracovišt NÖGIS v St. Pölten a pro zpracování vlastních dat mají externího spolupracovníka. Pot eba speciálních tematických dat je na rakouské stran viditelně menší a tak v tší aktivita sm rem ke společ nému GIS p íchází p írozen z eské strany.

Slepá uli ka – ReGeo

V letech 2002–2004 se ob strany zúastnili projektu financovaného z evropských fond s názvem ReGeo (www.regeo.org), jehož ú elem bylo ov ít možnosti vytvo ení turistického informa ního systému chráněných oblastí na bázi nejmodern jších informa ních technologií, mimo jiné i s použitím mapového serveru. V projektu byla jako modelová vybrána 4 evropská chráněná území a NP Podyjí a NP Thayatal zde figurovala na po átku projektu jako dv odd lené testovací oblasti. Bohužel se lídra projektu – Univerzitu ve Freiburgu – nepoda ilo p esv dít o výhodnosti pojmout území NP Podyjí-Thayatal jako jeden celek. A tak se p vodní cíl, se kterým eská strana do projektu vstupovala – vybudování bilaterálního GIS, nepoda ilo uskute nit. Navíc se do tohoto projektu nepoda ilo prosadit ádov levn jší ešení, které navrhovala eská strana a dal se p ednost vývoji sice autonomního, ale t žkopáděného a již ve své dob technologicky zastaralého mapového serveru. Jediné, co z projektu z stalo, bylo pou ení, že p íšt takhle už ne. A pak vlastní sebev domí – praktické potvrzení toho, že v trendech vývoje GIS jsme na technologické špi ce a za ešení, která

Téma „Pé e o krajinu“ zp ístup uje ve ejnosti základní principy pé e o krajinu prosazované ob ma Správami NP. Obsahuje limity území, data územního plánování, pé e o nelesní i lesní plochy (porostní mapa LHP).

Tematický celek „Turistika“ popisuje nejen území obou park , ale i širší okolí v rozsahu Znojmo – Retz – Drosendorf – Bitov. Jednotný mapový podklad a technické ešení Mapserveru umož uje souvislé zobrazení dat z obou zemí.

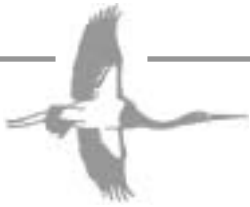
máme k dispozici, se v bec nemusíme styd t. Z toho vyplynula v le pokračovat jinou, a to vlastní cestou.

Sv tlo na konci tunelu – MapServer

Spole n s pot ebou sdílení dat s rakouskou stranou se v posledních letech objevil další úkol – zjednodušit poskytování a publikování vlastních dat GIS široké ve ejnosti. Zároveň

vzrostla i pot eba rychlého p ístupu k dat m GIS uvnit Správy NP Podyjí. Poté, co ve vnit ním chodu organizace p estalo sta it nasazení n kolika lokálních desktop ArcView a ArcGIS, bylo rozhodnuto, že je na ase nasadit mapový server. A to pro p ístup k dat m uvnit i vn organizace.

Volba technologie byla celkem jednozna ná. P esto, že zde funguje letitá spokojenost

s produkty rodiny ArcInfo, bylo zamítnuto cenově náročné řešení na bázi ArcIMS a pozornost se obrátila na OpenSource produkt MapServer vyvinutý na Minnesotské univerzitě. Výborné reference na samotný produkt i na firmu HSRS, která je renomovaným implementátorem tohoto produktu v českém prostředí, byly zárukou, že se jedná o správnou volbu. Možnost financovat implementaci mapového serveru pomocí projektu Interreg III.A bylo impulsem pro započaté práce.

Na jaře letošního roku vznikly první obrysy mapového serveru. Obsahem jsou 4 základní aplikace: Turistika, Příroda a Výzkum, Péče o krajinu a Katastrální mapa. Aplikace Turistika je postavena jako aplikace na technologii DHTML, umožňující snadnější integraci přímo do webu organizace. Zároveň jako jediná zahrnuje i území na západ až po Bítov a Uherce, jako společnou turistickou destinaci s NP Podyjí. Ostatní tři aplikace jsou postaveny na technologii Java applet, které umožňují především větší možnosti editace. Toto řešení bylo zvoleno právě s ohledem na využití i ve vnitřním provozu.

Tematická bohatost obsahu je dána poměrně malým rozsahem území a velkým množstvím dat, které má Správa NP Podyjí k dispozici. Za pozornost stojí například detailní mapování drobných sakrálních staveb, už jen proto, že se v prvním pohledu tematicky vymyká z problematiky ochrany přírody, v širším chápání krajiny, jako prostoru po staletí modelované člověkem, sem však toto téma určí patřičně.

Tři aplikace mapového serveru jsou v rámci projektu Interaktivní turistická mapa NP Podyjí doplněny o efektivní aplikaci GeoShow 3D, která umožňuje interaktivní pohyb nad 3D modelem krajiny s připojenými informačními prvky různých typů, včetně například panoramatických snímků. Tato 3D aplikace je obsahově totožná s aplikací Turistika na mapovém serveru. Technologicky se jedná o jediný datový soubor o velikosti několika GB, který je možné distribuovat na DVD, nebo interaktivně spouštět v prohlížeči. K tomu je však nutný hosting na speciálním serveru a stažení klientského programu, aby prohlížečky. Pro připojení je pak nutná linka nejmenší 128 kb/s.

Při přípravě dat pro mapový server byla velká pozornost věnována právě rozhodnutí, která data jsou volně poskytnutelná, která jsou publikovatelná bez omezení a která jsou pouze pro interní potřebu. V principu je na data, jejichž správcem je Správa NP Podyjí a která nejsou omezena jinými licenčními právy, pohledeno jako na veřejný statek a omezení jejich použití na interní potřebu nepřipadá pouze na taková data, jejichž zveřejnění by ohrozilo samotnou existenci popisovaného jevu. Typickým příkladem je bodové mapování výskytu vzácných rostlin a živočichů. Rozdělení přístupu na veřejnou a neveřejnou část mapového

serveru je realizováno na úrovni jednotlivých mapových vrstev definicí uživatelských práv pro id lením uživatelského jména a hesla.

MapServer umožňuje sdílet data prostřednictvím WMS služeb jiných mapových serverů. Jako externí data jsou načítány vybrané služby z mapového serveru CENIA (především podkladová data) a oboustranným na dat je připravena k realizaci s mapovým serverem Mstského úřadu Znojmo. V případě zájmu o volně, i publikovatelná data, je Správa NP Podyjí připravena poskytnout tato data i dalším zájemcům přímo, nebo jako WMS službu. Pro účely integrace v datech Správy NP Podyjí jsou data postupně popisována ve veřejně přístupném metadatovém katalogu MICKA.

Mapový server je spravován pracovníky GIS Správy NP Podyjí a to jako logické vyústění běžné práce uvnitř organizace a v tomto ohledu se nepředpokládá náročné pracnosti při operaci s daty. Po ověření funkčnosti mapového serveru se pokračuje se zprovozněním jeho německé a anglické mutace. Přístup do neveřejných částí mapového serveru bude k dispozici i pracovníkům Správy NP Thajata. Souvislost zobrazení území je zajištěna pomocí DMU25 – podkladu, který dostatečně pokrývá území obou národních parků a pomocí společné ortofotomapy. Vzhledem ke skutečnosti, že data GIS z velké části pocházejí ze zdrojů na české straně, jsou v současnosti v případě potřeby rakouská data offline transformována do systému JTSK. Praxe ukáže, zda v budoucnu bude nutno využít online transformaci souadnicových systémů, kterou MapServer umožňuje. Problém spočívá v přesnosti této transformace

adnicovém systému WGS-84, což je však vzhledem k současnému poměru datových zdrojů nepraktické.

Spuštění společného mapového serveru je možno pokládat za uzavření jedné z kapitol téměř patnáctiletého budování GIS krajiny státního Podyjí. Končí jedna etapa, po-

Pozoruhodným prvkem v aplikaci 3DView jsou panoramatické (až 360 stupňů) fotografie ze známých vyhlídek. (vyhlídka Umlauf na rakouské straně).

znamenaná pokračováním vývojem technologií i obecným dobrodružným tápáním v neprobádaných vodách IT. Nastávající etapa bude pravděpodobně vyžadovat spíše racionálnější, než pocitové uvažování, nebo přichází doba jasných kompetencí k datům, přičemž licenční práva a nároky uživatelů.

Nezbývá nic jiného, než vyslovit přání, aby nový společný mapový server v této době obstál a přispěl nejen k zvýšení informovanosti zájemců o tento krásný kout

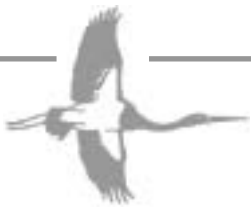

Aplikace 3DView doplňuje Mapový server působivým efektem – uživatelem řízený virtuální průlet nad Podyjím. Ani zde nechybí možnost zobrazit si informace z turistických témat.

– difference pohybuji se v rozsahu přibližně 15 m jsou momentálně zbytečným kompromisem. Problematiku transformací by bylo patrně možno řešit provozováním společného mapového serveru „na přelce cesty“ – v sou-

obou našich zemí, ale stal se zároveň i komunikačním nástrojem ke hledání optimálního způsobu péče o bilaterální národní park Podyjí-Thajata.

- Martin Kouřil -

Ze života obojživelníků

Skokan štíhlý

Než za ne jaro na rybnících, potocích, e-
kách nebo t ních, jist nezaškodí podívat se
trochu zblízka na n které obývatele mokrého
sv ta. Obojživelníci obývají vodu, jak už je-
jich eské pojmenování napovídá, jen po
itou ást svého života, v tšinou je to období

Rosni ka zelená

rozmnožování a vývoje. Podle vzhledu je m -
žeme rozd lit na dv skupiny a to na ocasaté,
kam pat í olci a mloci, a na bezocasé, kam
adíme žáby. Pro ob skupiny platí skute nost,
že ke svému rozmnožování a vývoji pot ebu-
jí vodní prostředí, které opoušt jí p i shán ní
potravu i pro vyhledávání zimních úkryt .

Území Národního parku Podyjí sice ne-
pat í z hlediska obojživelníků mezi nejbohatší

oblasti u nás, vodních ploch poskytujících jim
vhodné podmínky k životu zde není mnoho,
ale p esto se zde m žeme setkat s adou b ž-
ných i vzácn jších druh .

Svým vzhledem i zp sobem života se
z této skupiny pon kud vymyká mlok skvrni-
tý. Jeho nápadné žluto erné zbarvení je nato-
lik typické, že mloka nelze zam nit s žádným
jiným druhem, jeho nejbližší p řbuzný mlok
erný se vyskytuje až v Alpách. Žije celkem
skryt v kamenitých údolích ek a potok
v listnatých lesích. Mloci vylézají ze svých
zimních úkryt v balvanitých sutích, aby se
za vlhkých a teplých jarních dn vydali hle-
dat drobné lesní potoky, stružky i studánky,
ve kterých probíhá jejich rozmnožování. Su-
ché a teplé letní po así tráví v tšinou zahra-
bání pod listím, pod kameny i v trouchu od-
kud se vydávají na lov jen za deštivých dn .
Na podzim op t vyhledají bezpečné úkryty
v podzemí, ale nijak nesp chají a využívají
mnohdy i teplých listopadových i prosin-
cových period ke shán ní potravy v podob
drobných bezobratlých živo ich .

olci obývají narozdíl od mlok výhradn
stojaté vody. Svá zimovišt v pa ezech, klá-
dách nebo v b ezích vod opoušt jí již s prv-
ním jarním oteplením a neomyln sm ují
do známých lokalit se stojatou vodou v jejich
okolí. Vždy dávají p ednost vodám, kde se ne-

vyskytují ryby nebo hust zarostlým ástem
podél b eh rybník , kam se ryby jen t žko
dostanou. Dob e v dí, že nejv tšími nep áteli
jejich larev jsou práv ony. Dosp lci z stávají
b hem sezóny ve vod , kde loví drobné vod-
ní živo ichy a pak se znovu vydají spole n
s novou generací vyhledat zimní úkryty. V R
žije n kolik druh olk , nejhojn jší na celém
území i v Podyjí je olek obecný, ke vzácn j-
ším obyvatel m NP a jeho blízkého okolí pat í

Skokan zelený

olek velký a dravý. olci ani mloci nevydá-
vají žádné hlasy a tak se s nimi setkáváme
v p írod spíše jen náhodn .

Žáby jsou naopak nápadné práv svými
hlasovými projevy, které pat í k nejnápadn j-

*Kučka obecná**Ropucha obecná**Zábrany tzv. žabochody podél silnice do Žižova**Žižovský lesní rybník, ideální místo pro rozmnožování několika druhů obojživelníků**Mlok skvrnitý*

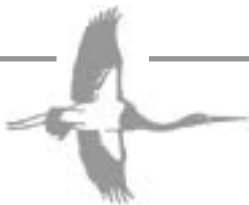
šším a nejvýraznějším zvukem v přírodě, podobným jako zpívání ptáka. V brzkém jarním období ovládnou okolí tyto hlasité skokání a také ropuchy obecné. Později se k nim přidávají zelení skokani, rosničky a dlouho do léta se ozývají také kučky. Rozpoznávání žab je možné nejen podle vzhledu, ale právě také podle jejich typických hlasů, které odborník dokáže rozlišit. Popis a určení jednotlivých druhů se podrobněji v novatě nebudeme, protože je to velmi obsáhlé a nejlépe je seznámit se s nimi přímo venku. Zájemci o hlubší poznání obojživelníků mohou doporučit pravidelnou jarní vycházku do některého z míst v NP Poddyjí, kterou pravidelně každé jaro připravuje Dr. Antonín Reiter z Jihomoravského muzea ve Znojmu.

K zajímavým fenoménům v přírodě jistě patří hromadné tahy žab v jarním období, které je možno pozorovat zejména na místech,

kde pravidelné trasy obojživelníků kříží silnice a cesty. Dochází k nim nejčastěji v průběhu března a jejich aktéry bývají hlavně ropuchy obecné a některé druhy hrdých skokanů. Žáby se vydávají hromadně na cestu ze svých zimovišť v lesích a zahradách k vodním plochám, nejvíce během teplých nocí za deštěm i krátce po něm. Za jednu noc dokážou ujít vzdálenosti i mnoha stovek metrů. V této době bohužel dochází na místech, kde žáby musí překonat silnice, k jejich velkým ztrátám kolizemi s projíždějícími auty. V NP Poddyjí je právě takovým rizikovým místem silnice z Horního Bělkova do Žižova v úseku, kde protíná údolí Klapetova potoka. Správa NP Poddyjí se každoročně snaží zabránit usmrcování migrujících žab pomocí bariér, které znemožní v těsné blízkosti dostat se na vozovku. Každé ráno je pak třeba zábrany pečlivě obejít, shromáždit zde žáby posbírat a bezpečně je přenést k vodě.

Každoročně je tak v úseku dlouhém několika set metrů umístěno okolo pěti stovek ropuch obecných, skokanů a vzácných olků.

V těsnině našich obojživelníků dnes patří mezi zvláště chráněné druhy. Každý druh je ohrožen zánikem a poškozováním lokalit, kde se rozmnožují. Největší tísň nebezpečím, a to bývá nadměrné vysazování ryb do vodních nádrží a těsně spojené s ústupem porostu vodních rostlin, které poskytují obojživelníkům přirozenou ochranu a vhodné prostředí pro vývoj jejich larev. To má v těsnině za následek snížení početnosti i úplné vymizení některých druhů v přírodním území. Při využívání rybníků by tak měl dobrý hospodář brát ohled na to, že vodní prostředí neslouží jen k chovu ryb, a že jeho poškození má zásadní vliv i na mnoho dalších složek vodního prostředí.

Co nového pro návštěvníky parku v roce 2007?

Na nové cestě z Fellingů

Správa Národního parku Podyjí uzavěla ke konci října 2006 projekt s názvem „Turistická infrastruktura v Národním parku Podyjí“. Celý projekt byl spolufinancován Evropskou unií (ze strukturálního fondu EU INTERREG IIIA) a jeho smyslem bylo rozšíření a zkvalitnění nabídky pro návštěvníky bilaterálního parku Podyjí – Thayatal. Celý projekt zahrnoval celkem 7 dílůch opatření, n kterých výsledky mohla ve stejnosti využívat již v průběhu letní turistické sezóny 2006. Seznam jednotlivých částí projektu:

návštěvníky i cykloturisty a napojení na přeshraniční turistickou stezku do Fellingů, která byla otevřena pro veřejnost 1. 7. 2006. Vznikem této přeshraniční stezky došlo k podstatnému rozšíření nabídky pro návštěvníky eskorakouského pohraničí (okružní přesší turistická trasa Vranov – Hardegg, délka 23 km, okružní cykloturistická trasa s prodloužením přes hráz Vranovské přehrady, Lesnou a říčov, délka 29,5 km). Ve 2. polovině roku 2006 využilo tohoto nového přeshraničního propojení několik tisíc turistů, předpokládá se, že

Státní hranice u Heiliger Stein

1. Rekonstrukce cesty Podmýe – státní hranice s Rakouskem (na bývalé cestě do Fellingů). Tento úsek cesty v celkové délce 1 km byl kompletně rekonstruován (odstranění n kterých náletových dřevin, zpevnění a odvodnění tlesy cesty), vyznačen pro přesší

v průběhu dalších let by existence této přeshraniční stezky (ale i dalších dvou v Šafově a Stálkách) mohla znamenat přívětivější návštěvník nejen do oblasti Vranovska, ale i do přílehlé části Dolního Rakouska mezi Hardeggem a Drossendorfem.

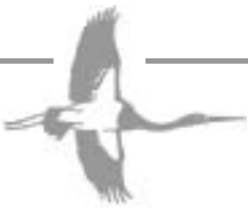
2. Vyznačení cesty Hnanice – státní hranice s Rakouskem (k poutnímu místu Heiliger Stein). Tento úsek v celkové délce 1,5 km byl vyznačen pro přesší návštěvníky a cykloturisty a napojení na přeshraniční turistickou stezku, která byla otevřena pro veřejnost 9. 5. 2006. Vznikem této přeshraniční stezky došlo k důležitějšímu zlepšení nabídky pro návštěvníky východní části Národního parku Podyjí a zejména k zajištění v této bezpečnosti přesších turistů a cyklistů, kteří se mohou vyhnout silničnímu hraničnímu přechodu Hnanice – Mitterretzbach.

3. Vyznačení turistických stezek v okolí Znojma. Toto dílčí opatření se podařilo naplnit pouze zčásti. Bylo obnoveno přesší turistické značení pouze na levém břehu Dyje na staré přesší turistické stezce spojující Hradišts bývalým lomem u přehrady a vyhlídkou Král v století v celkové délce 2 km (stezka byla vyznačena až začátkem 2006, její využití se předpokládá až v roce 2007 a letech dalších). Dojde tak ke zkvalitnění nabídky pro návštěvníky Králova stolce – nemusí se již vracet na Hradišts do Znojma stejnou cestou, otevírají se jim další možnosti krásných výhledů na údolí Dyje i historické místo Znojmo. Na pravém břehu Dyje se bohužel nepodařilo vyznačit cca 3,5 km dlouhý úsek staré turistické stezky spojující hráz Znojmské přehrady s Trauznickým údolím a Konicemi, stezka v několika místech zasahuje do 1. pásma hygienické ochrany vodní nádrže Znojmo, kam není vstup ve veřejnosti možný podle zákona o vodách. Výjimku z tohoto zákona, případně úpravu pásma hygienické ochrany se nepodařilo v roce 2006 zajistit a zatím není jasné, zda se tak v budoucnu podaří. Správa Národního parku Podyjí nicméně o realizaci tohoto záměru bude i nadále usilovat.

Značení nové turistické stezky u Heiliger Stein

4. Vyznačení stezek pro turistiku na koních. Zcela nová pohybová aktivita pro Podyjí. Vyznačeny 2 stezky v úseku Znojmo – Vranov nad Dyjí a Kraví hora – Hnanice v celkové délce 45 km. Trasy jsou vybudovány tak, aby v co nejmenší míře docházelo k setkáním cyklistů, přesších turistů a jezdců na koních na jedné stezce, n které širší a přeshlednější stezky (např. úsek mezi Kraví horou a Konicemi) však společným pohybem umožní. Výbudováním stezek pro turistiku na koních dochází k rozšíření nabídky pro další „volnočasovou“ aktivitu v přírodě. Vzhledem k malé rozloze národní

P šinka podél Znojemské p ehrady si na své turisty musí ještě po kat.

Nová nást mná mapa v terénu

Vyhlička Král v stolec je nyní dosažitelná ze Znojma dv ma r znými cestami.

ho parku a velké hustot turistických stezek je podoba stezek pro turistiku na koních kone ná a nebude se v budoucnu již rozší ovat. Nicmén i tato podoba p edstavuje atraktivní putování mezi obcemi a k rozší ení nabídky jízdy na koních v okolí jednotlivých sídel zejména ve východní ásti Národního parku Podyjí.

5. Výroba nást nných map bilaterálního národního parku Podyjí – Thayatal (vyrobila Geodézie On Line eská Lípa) a je-

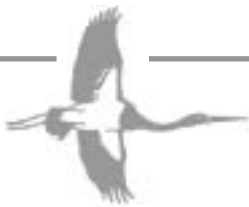
jich instalace do terénu. Vzhledem k velkému množství nových možností pro turisty vyvstala pot eba aktualizace mapových podklad , které jsou sou ástí terénního informa ního systému pro návšt vníky. Výsledkem jsou 2 druhy nást nných map (m ítko 1:25 000 a 1:30 000) se zákresem všech nových prvk , které byly pro návšt vníky vybudovány od roku 2000 (a zejména v souvislosti se zm nami v roce 2006).

6. Zpracování nové elektronické mapy bilaterálního národního parku Podyjí – Thayatal a její zp ístupn ní pro ve ejnost. Této ásti projektu se podrobn v nuje p ísp vek na str. 3–5 tohoto zpravodaje.

7. Monitoring návšt vnosti v roce 2006. V pr b hu celého kalendá ního roku systematické sledování návšt vnosti na 14 nejfrekventovan jších místech národního parku (v období duben – íjen vždy 2 dny v m síci, v období leden – b ezen a íjen – prosinec pouze 1 den m síci). Sou ástí monitoringu byly i 2 dotazníkové akce (postoje obyvatel obcí na okraji parku, postoje návšt vník parku). Výsledky monitoringu v etn výsledk obou anket se v sou asně dob podrobn vyhodnocují na Ústavu pro životní prost edí P írodov decké fakulty UK a bude jim v nován samostatný p ísp vek v n kterém z dalších íslech Podyjského listí. Záv ry monitoringu návšt vnosti využije Správa Národního parku Podyjí p í pé i o území národního parku a p í realizaci dalších opat ení ve vztahu k návšt vník m parku.

Správa Národního parku Podyjí v í, že všechna opat ení u in ná v souvislosti s projektem „Turistická infrastruktura v Národním parku Podyjí“ byla realizována ve prosp ch návšt vník národního parku. Zárove d kuje všem osobám i organizacím podílejícím se na tomto projektu. Zcela mimo ádný byl p ínos Klubu eských turist , jehož zástupci nejen, že stáli na za átku projektu, ú astnili se podstatných jednání s rakouskými partnery, ale strávili spousty hodin i p í vlastním vyzna ování nových stezek v terénu.

- Jan Kos -

Konference „15 let Národního parku Podyjí – výzkum a ochrana“

Konference probíhala v historických prostorách kláštera Louka.

V prvních dvou listopadových dnech minulého roku ožily chodby a sály bývalého premonstrátského kláštera Louka u Znojma pestrou společností. Sešlo se zde sedm desítek badatelů různých v dních oborů, pracovníků ochrany přírody, památkové péče a samosebou správců národních parků, aby představili výsledky své práce na konferenci „15 let Národního parku Podyjí – výzkum a ochrana“, kterou pořádala Správa NP Podyjí.

Konference byla organizována v tematických blocích, které z pohledu pestrou škálu předhlášených příspěvků. Protože 15 let výzkumu na jednom území přináší již první výsledky z monitoringu různých procesů – tzn. opakovaného měření například svahových sesuvů, výskytu vybraných druhů rostlin, ptáků, dřevinné skladby lesů apod. – nebyla konference pojata klasickým způsobem jenom jako výčet aktivit a jejich výsledků, ale více se zaměřila právě na procesy, které se v podyjské přírodě dějí a na aplikaci výsledků do péče o přírodní prostředí, které zajišťují obě správy podyjských národních parků. Významnou částí byl i blok společenských věd, který přinesl zajímavé výsledky archeologických a historických výzkumů a více objasnil vliv lovců na podyjskou přírodu v minulosti.

Závěrečná diskuse v podvečer druhého konferenčního dne shrnula zásadní milníky v minulosti Podyjí a také otázky, které v průběhu svých prezentací položili jejich autoři. Pokusme se alespoň zjednodušený souhrn:

Přestože je Podyjí nejmenším národním parkem v české republice, má největší relativní plochu v území blízkých společenstvím a největší relativní plochu lesů ponechaných v souhlasnosti samovolnému vývoji. A to i přesto, že ze všech našich národních parků je prá-

v Podyjí nejdříve ovlivněn lovcem, nebo jeho vliv je pravděpodobně již v období, kdy zde žil lovců neandertálský, tedy před více než 30 tisíci lety. Ovšem až od středověku disponoval lovců takovými prostředky, které mu umožňovaly významněji měnit přírodní prostředí. A právě od středověku vedla údolím Dyje zemská hranice, která ve spojení se

Pohled do konferenčního sálu.

složitě modelovaným terénem zabránila totální přeměně zdejších lesů. Paradoxně je tedy Podyjí ve srovnání s našimi dalšími temnými národními parky územím nejvíce zachovaným a zároveň nejdříve lovcem ovlivněným.

Podyjí má však i své otázky do budoucna. Protože se jedná o malé území, nemohou se

zde ustálit trvalé populace predátorů (rys, vlk apod.) a je tedy otázkou, jak dlouhodobě regulovat stavy spárkaté zvěře, aby samovolný vývoj lesa nebyl blokován okusem semena dřevinné spárkatou zvěří. V Podyjí se vyskytuje řada druhů organismů, které jsou předmětem ochrany i podle evropského práva a přitom tyto druhy vyžadují udržování specifického prostředí (například pro dřevinné lesní porosty), které je podmínkou trvalým zasahováním do vývoje lesa. Bude tedy třeba nalézt řešení, které nezpochybně primárně poslání národních parků – umožnění samovolných vývojových procesů v přírodě bez přímých vlivů lovců – a současně umožní přezítí organismů, které jsme se zavázali chránit a už podle našeho nebo evropského práva. Diskusní otázky se týkaly také ovlivnění Dyje vlivem provozu elektrárny ve Vranovské přehradní nádrži, únosností území pro volnočasové aktivity a jejich limity.

Výsledky konference, resp. příspěvky jednotlivých přednášejících budou souhrnně publikovány ve sborníku předvedných vdeckých prací z Podyjí Thyensia, který od roku 1998 vydává Správa NP Podyjí.

Po dvou konferenčních dnech patil tento den exkurzi. Program exkurze byl po dohodě organizátorů připraven našimi rakouskými kolegy. Trasa exkurze byla vedena v okolí hradu Kaja a pro nás málo obvyklé pohledy

do dyjského údolí z rakouské strany národního parku ústředním motivem připomíná, že stále existující zemská hranice v údolí Dyje by neměla být dříve arou jako v minulosti ale naopak nítí, která drží dohromady dva dřívě odtržené kusy látky.

- Tomáš Vrška -

Chrán ná krajinná oblast Šumava

Existence Národního parku Šumava je pro dřívou v tšinu české populace po inaje druhým stupněm základní školy obecně známým faktem. Daleko méně lidí však ví, že existuje i stejnojmenná chrán ná krajinná oblast. Zdánlivě není tak atraktivní, navštíví ji méně turistů a každopádně není tak mediálně „populární“ jako náš největší národní park.

Kde tedy hledat Chráněnou krajinnou oblast Šumava? Pohledem do mapy zjistíme, že se jedná o jakousi obdobu ochranného pásma národního parku. Teďeba tak jak ji známe například z Podyjí a nebo z Krkonoš. Tedy jako určitě nárazníkové pásmo okolo vlastního národního parku, které má do určité míry zabránit přenosu

o zmenšení rozlohy Šumavského národního parku i o změnění jeho ochranných podmínek si mnozí jistě vzpomenou, že v tšinu otázek z doby před rokem 1991 (kdy národní park vznikl) byla kladena zcela opačně, tedy pro má být nový národní park tak malý a pro nezahrnuje celé horstvo od Nýrska až po Frymburk?

P vodní chráněnou krajinnou oblast patří k nejstarším na území České republiky. Byla vyhlášena již v roce 1963 a její rozloha i ochranné podmínky byly několikrát upravovány. Poslední úprava proběhla pak na jaře roku 1991, kdy jádrové území tehdejší CHKO bylo vyhlášeno jako národní park na rozloze 683 km² a „zbytku“ území na rozloze 945 km² byl ponechán statut chráněné oblasti. Pokud sečteme tyto 2 rozlohy, dostaneme se jednoznačně k plošně nejrozsáhlejšímu a pravděpodobně i k druhově nejbohatšímu krajinnému celku na území České republiky požívajícímu ochranou podle zákona č. 114/92 Sb.

Šumava je tvořena velmi starými krystalickými horninami. Pevňují zejména metamorfity (parafyly, migmatity, dvojslídne ruly a svory), v které nejvyšší partie Šumavy jsou pak tvořeny vyvinutými blízkými žule. Reliéf území je vrchovinový, místy i pahorkatinný s rozlehlými náhorními plošinami, jednotlivé horské skupiny jsou od sebe odděleny údolními významnými českými řekami, které v pohorí pramení (Vltava, Otava, Blanice i Úhlava). Česká část Šumavy byla díky své nadmořské výšce (více vrcholů přesahuje výšku 1 300 m n. m.) i převažující severní expozici svahů v minulosti zaledněná. Stopy tohoto zalednění jsou v terénu velmi patrné a jezera v ledovcových karech a rozsáhlá kamenná a balvanitá močál a na prudkých svazích jsou vedle obdobných tvarů v Krkonoších určitě nejvýznamnějšími glaciálními a periglaciálními tvary na celém území České republiky.

U určité zajímavé je historie osídlení Šumavy. Lov k formoval toto území a rozsáhle ho začal využívat od 14. století. Postupná kolonizace probíhala v souvislosti se skládáním výroby a rozptýleným zemědělským obhospodačováním převažující zalesněných ploch. Typická rozptýlená šumavská sídla vznikala tak jako rovnoměrně na území celého horského celku, byla situována i do výše přes 1 000 m n. m. a zánik některých z nich je datován až do období po 2. světové válce. A právě pro tyto rozsáhlé nelesní enklávy je typická vysoká druhová pestrost rostlinných společenstev, která směřem do souvislých lesních enkláv ubývá.

Na území CHKO se vyskytuje celá řada ohrožených rostlinných druhů, z kterých nejvýznamnější nutno jmenovat alespoň sklenobýl bezlistý, blatnici bahenní, popelivku sibiřskou, šídlatku jezerní, pruharňáku i hořec panonský. Z více jak 30 ohrožených druhů živočišných je namístě jmenovat alespoň perloroduk i ní, sokola stěhovavého, tetěvu hlušice, losa evropského i vydru i ní. Velmi pozitivní úlohu při ochraně lesních porostů proti

ohrožených rostlinných druhů, z kterých nejvýznamnější nutno jmenovat alespoň sklenobýl bezlistý, blatnici bahenní, popelivku sibiřskou, šídlatku jezerní, pruharňáku i hořec panonský. Z více jak 30 ohrožených druhů živočišných je namístě jmenovat alespoň perloroduk i ní, sokola stěhovavého, tetěvu hlušice, losa evropského i vydru i ní. Velmi pozitivní úlohu při ochraně lesních porostů proti

Vodopád v Národní přírodní rezervaci Bílá Strž

Meandry v Přírodní památce Pestice

určitých rušivých vlivů z vnitrozemí do vlastního národního parku. Tento pohled na území CHKO Šumava je však zcela mylný.

Chráněnou krajinnou oblast je totiž plnohodnotným velkoplošným chráněným územím, jehož některé velké krajinné segmenty by si zasloužily i převažující ochranu podle zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny. V dobově nekonfliktních a mnohdy zúročných diskusí

přemnožené zvířecí zastává rys ostrovid, který zde byl znovu vysazen po roce 1980 a proti jehož masovému výskytu panuje v mysliveckých kruzích (a nejen na Šumavě) bohužel ještě celá řada iracionálních přesvědčení.

Lesnatost Chráněné krajinné oblasti Šumava je okolo 50 %. Toto číslo se může zdát nízké pro každého, kdo se začetl alespoň do jednoho díla šumavského klasika Karla Klostermanna, nicméně však odpovídá skutečnosti.

Pokračování ze str. 11

te nosti a souvisí s již dříve zmíněným využíváním území Šumavy od středověku. A právě les, nejvyšší šumavské bohatství je zároveň asi i jeho nejpalivějším problémem. A je lhostejné, zdali se nacházíme na území národního parku i chráněné krajinné oblasti a zda diskutujeme o způsobech likvidace hmyzích kalamit na porostech a nebo o tom, zda je v lese dost místa pouze pro trofejní jeleny a nebo jestli zde má nárok na život třeba i rys a nebo (hr za hr zoucí!) třeba vlk i medvěd.

Atraktivita některých míst CHKO Šumava je srovnatelná se samotným národním parkem. Tradičně nejnavštěvovanější místy jsou vedle břehů Lipenské p. ehrady zejména Perleť a Mertovo jezero nedaleko Železné Rudy a Boubínský prales ve volarské části CHKO. Ale nejen kvůli samotným místům stojí za to Šumavu alespoň jedenkrát za život navštívit...

- Jan Kos -

erné jezero – nejčastější cíl turistů v CHKO Šumava

PRO PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS

Kalendář vycházek a exkurzí pro rok 2007

Duben

28. 4. sobota – Na žabích námluvách

Vedoucí: Antonín Reiter – Jihomoravské muzeum Znojmo

Sraz a trasa: budou upřesněny do konce února 2007

Doporučené vybavení: pevná nepromokavá obuv, svazina, síťka nebo cedník na lov drobných vodních živočichů, dalekohled

Zaměření: obojživelníci a mokřadní živočichové na jaře

Květen

5. 5. sobota – Vítání ptáčího zpěvu

Vedoucí: Vlasta Škorpíková – Krajský úřad Jihomoravského kraje

Sraz: 6.00 Lukov, před hospodou U Všetečků
Trasa: Lukov – Píčky – okolí Nového Hrádku – zpět Lukov, cca 6 km středně náročným terénem s návratem po 9.00

Doporučené vybavení: terénní obuv, dalekohled

Zaměření: poslech ptáčích hlasů a určení ptáčího zpěvu pomocí kombinace dvou metod – pochůzkou a pozorování z vyvýšeného stanoviště

Evropský den parku

26. 5. sobota – Nejen za květenou stepí a v esoviš Národního parku Podyjí

Vedoucí: Zdeněk Musil – Správa Národního parku Podyjí

Sraz: 9.00 Znojmo, lávka přes Dyji pod hrází Znojemské p. ehrady

Trasa: Znojmo – Kraví hora – Konice – Sealšfild v kámen – Popice a zpět, cca 10 km středně náročným terénem, návrat okolo 16.00

Doporučené vybavení: oblečení do každého počasí, pevné boty, pokrývka hlavy, svazina, pití, dobrá nálada, případně botanický klíč, lupula a zápisník.

Zaměření: botanika, péče o nelesní plochy.

26. 5. sobota – Koncert v řízovské kapli

Zaátek: 19.00 řízov kaple

Vstupné: dobrovolné

Program: hodinové zpívání, tradiční zpívání – vstupní obnovení kaple v řízovu příležitostí Evropského dne parku.

27. 5. neděle – Staré hry – noví přátelé (pořádané ve spolupráci se Správou Nationalparku Thajatal)

Vedoucí: Claudia Würth – Nationalpark Thajatal GmbH, Svatava Holubová – Správa NP Podyjí

Sraz: 14.30 Hardegg, areál tzv. „starého koupaliště“. Na rakouské straně možný přechod až na parkoviště v Hardeggu, přechod z české strany přes řízov (cca 5 km).

Zaměření: Program pro děti (zejména ty menší) z ČR i Rakouska

Podyjské listy – Zpravodaj Správy Národního parku Podyjí, ročník 8., 1/2007 ° **Vydává:** Správa Národního parku Podyjí, Na Vyhliďce 5, 669 01 Znojmo ° **Redakce:** Jan Kos ° **Spolupráce:** Martin Kouřil, Václav Křivan, Petr Vanura, Tomáš Vrška
Fotografie: Václav Křivan, Petr Lazárek, Petr Vanura ° **Grafická úprava a sazba:** SCHNEIDER CZ graphic&design, s.r.o., e-mail: michal@grafickadilna.com ° **Tisk:** Tiskárna Kuchařovice ° **Náklad:** 700 výtisků ° **Vyšlo:** leden 2007 ° Vytisknuto na 100% recyklovaném papíru.

Neprodejné

Canon

Canon CZ, s. r. o.
generální partner
národních parků České republiky